

Regio.
Unde dicta.
Situs.
Caeli temperies.

Soli fertilitas.

Imperium majorum.

Valentia appellationē a sua Metropoli assumpsit, Emporio nobilissimo, venerandæque Antiquitatis. Ad Meridiem Murciam respicit: ad Occasum utramque Castellam: ad Septentrionem Aragoniam: ad Ortum littora ejus pulsat Mare Internum. Fruitur Aere temperatiore, ac clementiore Cælo, atque beatiore quam ulla alia Hispaniæ pars: imo tanta Cæli temperie ac Zephyri lenitate Regnum Valentia gaudere tradunt, ut quocunque tempore, etiam Nativitatis Iesu Christi festo, & Ianuario florum manipulos Incolæ manibus gestent, sicut aliis in locis Aprili & Majo fieri videmus. Magna hujus regionis præstantia omniumque rerum, ut Sacchari, Vini, Olei item Tritici, Orizæ variorumque Fructuum fertilitas, & copia. Habet & Argenti fodinas, in loco quem *Buriel* dicunt, inter Valentiam & Dertosam. Reperiuntur & Lapidés auriferi lineolisque interstincti, in loco, qui *Aioder* nominatur. Ad Promontorium *Finistratum* sunt Ferri Minera: circa Segorbiam Lapidicina vestigia, è quibus Romam devectora olim Marmora. In *Piacento* Alabastrum foditur. Passim Alumen, Rubia, Calx, Gypsum. Valentiam urbem diu Mauri tenuere longa ducum serie: oppugnata sæpe ab Aragonum regibus, donec Rex Iames post longam obsidionem tandem ejus potitus est, ducemque *Zaen Maure* cum quinquaginta Maurorum millibus coëgit urbe cedere & *Deniam* confugere, auro, argento, armis aliaque supellestili eodem asportata. Desertam hoc modo Valentiam Rex Iacobus colonia missa colere iterum cœpit. Coloni fuere Cataloni & Aragones, ductoribus *D. Berengario Palatiol* Episcopo Barcenonensi, *D. Vidalo Cavelia* Episcopo Huescano: *D. Petro Ferdinandes d' Acagra* & *D. Simone d' Vrrrea* Equitibus. Hi totam urbem inter colonos novos distribuerunt habita dignitatis cujusque ratione. Legibus etiam novis Rempublice ornarunt. Inscripta eo tempore trecenta octoginta quatuor capita familiarium. Cæterum Regni titulum hanc Regio accepit circa annum salutis septingentesimum & octuagesimum octavum, ut Ortelius ex Petro Metinensi, & Petro Antonio Beutero scribit. Historia sic habet: Hisen Rege Cordubæ mortuo ei filius Alca nomine sub annum Christi *D c c l x x x v i i i* successit, cujus patruus Aodala Valentia Dominus ex Taviar ad se vocavit filium suum fratrem, cui nomen Culema exheredatusque fuerat. Hi duo fratres magnis copiis adunatis profecti Cordubam, nepotem regno expellere conati sunt, prælio autem victi, Aodala fuga sibi consuluit, Valentiamque reversus est. Maurorum autem præcipui sese inter patruos nepotemque interponentes, eo rem deduxerunt ut inter ipsos convenerit, ut Aodala se Valentia Regem scriberet: Culema autem quolibet mense, ex redditibus Valentia, mille Moradini (pecuniæ genus erat) instruendæ mensæ & adhuc quinque Moradinorum millia ad res necessarias parandas deciderentur. Quibus pactis cum Aodala assensisset, primus se Valentia Regem compelevit. Valentiam habitasse quondam præter alios deprehenduntur *Hedetani* Ptolemæo forte non alii ab *Sedetanis*: *Biscargitani*, sic ex membranis legitur apud Plinium. Metropolis ipsorum *Biscargis*, cujus mentio Nummo Germanici Cæsaris, teste Hub. Goltzio: videntur pars fuisse Heditanorum, quum in iis *Biscargis* non minet Ptolemæus. *Leonicensis* Plinio: quorum Metropolis *Leonica* etiam a Ptolemæo in Heditanis collocata.